tření, aby straně bylo rozhodnutí župního úřadu v Užhorodě bez nesprávného poučení právního znovu doručeno.

Č. 5409.

Honební právo (Čechy): * Vydražitel honitby nemůže naříkati ustanovení dražebních podmínek, omezující odstřel zvěře.

(Nález ze dne 23. února 1926 č. 3483.)

Věc: Josef R. v M. proti zemskému správnímu výboru v Praze o smlouvu o nájem honitby.

Výrok: Stížnost se z části odmítá jako nepřípustná, z části zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l vydražil společenstevní honitbu v M. podle dražebních podmínek, v nichž se jednak pachtýři ukládá závazek hraditi také škody způsobené zvěří, jednak se stanoví, že na zajíce smí se pořádati toliko jeden hon s následujícím hledáním. Po dražbě zažádal u osk. aby ustanovení posléze uvedené bylo jako nezákonné z pachtovní smlouvy vyloučeno. Žádost ta byla v pořadí instančním nař. rozhodnutím zamítnuta, poněvadž sporná podmínka neodporuje žádnému zákonnému ustanovení a st-l přijetím draž. podmínek na ni přistoupil.

Stížnost podanou do tohoto rozhodnutí neuznal nss důvodnou.

St-l v adm. řízení nenamítal, že omezení honby na zajíce, stanovené v draž. podmínkách, ke škodě majitelů hon. pozemků vadilo výhodnějšímu zpeněžení jejímu, nýbrž uplatňoval výhradně, že zmíněným omezením, pojatým do pachtovní smlouvy, je dotčen on ve svých právech, která mu jako vydražiteli a nájemci honitby příslušejí. Pokud tedy nyní ve stížnosti vytýká, že zmíněná draž. podmínka, jsouc způsobilá odstrašiti interesenty od dražení a přivoditi tak méně příznivý výsledek dražby, dotýká se nezákonně také členů společenstva, nemohl se nss vzhledem k předpisu §u 5 zák. o ss námitkou touto zabývati, a mohl obrátiti svůj zřetel toliko k stižní námitce další, kterou st-l hájí svých domnělých práv jako nájemce honitby, dovozuje, že jsou nezákonně dotčena, poněvadž sporným omezením proti předpisu § 45 hon. zák. se mu znemožňuje, aby činil opatření k zemezení škod zvěří působených, a tak se jeho povinnost k náhradě těchto škod ztěžuje.

Účastník dražby honitby nemá po zákonu jiného nároku, než aby — není-li tu nějakého vylučovacího důvodu — ke dražení byl připuštěn a, učiní-li nejvyšší podání, byl uznán za pachtýře honitby. Jiného nároku ze zákona proti hon. společenstvu nemá; zejména nepřísluší mu právo žádati, aby draž. podmínky měly určitý obsah. Teprve příklepem zakládá se pro něho nárok vůči hon. společenstvu na přenechání výkonu myslivosti na společenstevní honitbě. Ježto smlouva tímto příklepem mezi ním a společenstvem uzavřená jest základem veškerých jeho práv, je pro obsah a rozsah těchto práv výlučně rozhodným také jen obsah pachtovní smlouvy, resp. tedy draž. podmínek, jimž se dobrovolně podrobil tím, že podle nich do dražení se pustil. Jsou-li však obsahově tyto draž. podmínky z vlastní vůle dražitelovy přijaté základem všelikých jeho práv na výkon honitby, plyne z toho logicky nutně, že obsahem jich nemůže

vydražitel nikdy ve svých právech býti dotčen. Jenom tehdy mohl by vydražitel obsah draž. podmínek nařikati, kdyby odporovaly nějaké normě hon. zákona, která by v zájmu pachtýře samého zaručovala mu co do výkonu myslivosti kogentně určitou míru práv. Za takovou normu nelze však pokládati stížností dovolávaný předpis odst. 2 § 45 hon. zák., který ostatně — jak plyne docela jasně z úzké jeho souvislosti s předchozím odstavcem prvním — má na zřeteli toliko toho, kdo jest oprávněn vykonávati myslivost na enklávách a jiných pozemcích podle § 5 hon. zák. přikázaných, a podle § 45 odst. 1 již ex lege je povinen hraditi škody zvěří způsobené, kdežto na pouhého pachtýře honitby vůbec se nevztahuje. Poukazuje-li st-l na svůj závazek hraditi škody od zvěře, stačí k tomu poznamenati, že po zákonu (§ 45 odst. 1) závazek ten stíhá toliko hon. společenstvo, a st-l povinnost hraditi ony škody vzal na sebe dobrovolně. — — —

Č. 5410.

Stavební právo (Praha). — Administrativní řízení: Nájemník nemá proti zákazům uděleným stav. úřadem na základě § 119 stav. řádu pro Prahu postavení procesní strany, a to ani vzhledem k předpisům zákona na ochranu nájemníků.

(Nález ze dne 23. února 1926 č. 3484).

Prejudikatura: Boh. 1568 adm.

Věc: Růžena S. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze stran legitimace ve věci stavební.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: Když úřední prohlídkou bylo zjištěno, že st-lka užívá dvou místností svého nájemního bytu v domě č. p.... v Praze, které podle stav. plánů z r. 1902 schváleny byly jako místnosti obytné, bez úředního vědomí k účelům živnostenským jako kanceláře a prodejny zboží, nařídil magistrát st-lce, aby dala bezodkladně dotyčné místnosti vykliditi a na dále používala jich pouze k účelům obytným. K rekursu st-lky byl tento příkaz v pořadu instančním rozhodnutím zsv-u z 27. srpna 1924 zrušen, poněvadž st-lka je pouhou nájemnicí obou místností, o něž jde, dle zásad stav. řádu může však stav. úřad opatření rázu stav. nařizovati pouze vlastníkům budovy.

Když na to magistrát výměrem z 22. listopadu 1924 svrchu uvedený příkaz vydal spolumajitelkám domu Josefině Ch. a Otilii K., podala st-lka z výměru toho opětně odvolání, které v pořadu instančním rozhodnutím zsv-u z 22. dubna 1925 bylo odmítnuto, poněvadž příkazy ve věcech stavebních dlužno dávati pouze majiteli objektu, který je za jich splnění zodpovědě, st-lka nemá legitimace k rekursu a nebyla k podání jeho ani majitelem domu splnomocněna, pokud pak majitel domu nařízené opatření na st-lce vymáhá, jde o záležitost soukromoprávní, o níž stav. úřad nerozhoduje.

St-lka napadá oboje rozhodnutí. Prvým z nich cítí se dotčena ve svých právech potud, že zsv příkaz jí daný pro nedostatek pasivní legitimace st-lčiny zrušil, aniž by jí dal rozhodnutí meritorní; druhé roz-